

Eleştirileri Eleştirmek

– Hamdi · 28 Ağustos 2020

Değerli Dostlar;

Bana diyorlar ki çok fazla şiir yazıyorsun hem her şeye şiir yazıyorsun.

Ben de soruyorum: Şiir yazmanın rakamsal veya konu seçimi yönünden bir sınırı var da benim mi haberim yok?

Efendim, her şeye de şiir yazılmazmış!

Neden?.. Kime ve neye göre?

Belli ki bunu söyleyenlerin ya edebiyatla ilgili hiçbir bilgileri yok ya da kendi hayal dünyalarında şiir için kurguladıkları tekdüze bir kalıp var ve o kalıptan dışarı çıkanların yazdıkları onlara göre şiir değil!

Ben, her konuda yazarım. Rabbim bana bu kabiliyeti ihsan etmişse ben de bunu gerektiği yerde fazlasıyla kullanırım. Haa şiir iyi olur, kötü olur; beğenilir veya beğenilmez; o ayrı konu.

Şiir konusunda edebiyat dünyasına baktığımızda içerik ve ölçü bakımından pek fazla çeşitlilik olduğunu görüyoruz.

Epik, lirik, satirik, didaktik, pastoral vs.

Madem her konuda şiir yazılmaz! Peki, bu çeşitlilik neden var?

O zaman “Pastoral Şiir” türündeki bu örnekler boşuna yazılmış. Baksanıza üstat şairlerimizden Cahit Külebi serçeyi muhatap alıyor, Faruk Nafiz Çamlıbel çeşmeden bahsediyor.

Sonbahar geliyor serçe

Yuvanı ne yapacaksın?

Ayva çiçek açmadan önce

Meyvelerin içi geçecek

Rüzgâr başka çeşit esecek

Yağmurlarla ıslanacaksın (Cahit Külebi)

Derinden derine ırmaklar ağlar

Uzaktan uzağa çoban çeşmesi

Ey suyun sesinden anlayan bağlar

Ne söyler şu dağa çoban çeşmesi (Faruk Nafiz Çamlıbel)

Bu mantığa, bu görüşe göre birçok türkümüzün esas muhteviyatı olan şiirler de boş ve saçma! Nasıl mı? Baksanıza farkında olmadan türkülerde neler söylüyoruz; ne kadar saçma(!) şeylerden bahsediyoruz!

“Gezme ceylan bu dağlarda” deyip ceylanlarla konuşuyoruz;

“Bir çift turna gördüm” deyip çok önemliymiş gibi herkese duyuruyoruz;

“Düriye’min güğümleri kalaylı,

fistan giymiş etekleri alaylı,” deyip tanımadığımız Düriye hakkında dedikodu yapıyoruz;

"Sabahleyin erken çifte giderken

Öküzüm torbadan düşmüş gördün mü?" deyip insanların akıyla dalga geçmeye çalışıyoruz!

Bu mudur yani?

Bunlar şiir değil midir?

At gözlüğü takarak şiire bakanlar bunları göremezler, bunları şiirden saymazlar ama bilmezler ki bunların hepsi şiirdir ve kültürümüzün ayrılmaz birer parçasıdır.

Onlara göre sözleri saçma sapanmış gibi düşündükleri bir şiir; farkında olmazlar ama yeri gelir bir türkü olur, bir şarkıya söz olur.

Her zaman şunu savunurum: Yazmalıyız, her konuda yazmalıyız; çünkü yazılan her bir söz, her bir şiir, her tür yazı tarihe düşülen bir nottur. Belki farkında değilsiniz ama gün gelir o yazdıklarınızdan başkaları faydalanır, çeşitli bilgiler edinir.

Ben külünçeye de şiir yazdım, zevzirlere de, koronaya da...

Urfa'm hakkında neredeyse yazmadığım konu kalmadı diyebilirim. Şiirlerimde Herrahman'ı konu aldım, çiğköftemizi anlattım, 11 Nisan kurtuluş destanımızı işledim; kadayıfı, peynirli helvayı, şıllığı yazdım.

Bunlar bizim kültürel değerlerimizdir, yazmak zorundayız zaten.

Şimdi size soruyorum: Bizler yazmazsak bir nesil sonra kimler talaş sobasının, dam loğunun, tetirbenin, tandırlığın ne olduğunu bilecek?

Hiç unutmuyorum; işyerinden bir arkadaşım Urfa'yı konu alan şiirlerimi yayınladığım "Hasretim Urfam" isimli kitabımdan birkaç adet almıştı. Bir iki hafta sonra bana dedi ki: Mustafa abi; senin şiir kitabını hediye ettiğim bir arkadaşımın oğlu babasına demiş " Baba; Urfa hakkında bilmediğim ne çok şey varmış benim. Bu kitaptaki şiirlerden Urfa ile ilgili epey bilgiler edindim."

Yıllar içerisinde bu vb. birçok yorum aldım elhamdülillah ve çok mutlu oldum.

Bunları göz ardı edenler ayrıca bana diyorlar ki: Boş ver Urfa'yı yazma! Urfa'dan dışarıya çık biraz; Türkiye'ye, Dünya'ya açıl.

Yine soruyorum: Neden?..

Bu Urfa bazılarına neden batıyor anlamıyorum?

Hem benim öyle bir amacım mı var veyahut öyle bir amacım var da ben mi bilmiyorum?

Bunu söyleyenlerin çoğu ister sosyal medyada ister yüz yüze görüşmelerimizde olsun hem eleştiri bile sayılmayacak ifadelerle yorumlar yapıyorlar hem de galiba gözlerinde fazla büyütmüşler ki Urfa'nın dışına taşmamı, ünlü olmamı istiyorlar!

Benim ünlü olmak gibi bir kaygım veya amacım yok elhamdülillah! Kimse merak etmesin!

Her sanatkar, sanatını sunup beğenilmek ister. Bu, her insanın fitratında vardır. Cenab-ı Hak (cc) insanları böyle yaratmıştır ve bunu kimse inkâr edemez.

Bir aşçı yaptığı yemeğin beğenilmesini ister; bir mühendis ortaya çıkardığı eserin çalıştığını ve kullanıldığını görmek ister. Bu örnekleri çoğaltabiliriz.

Yapılan sanat, ortaya çıkarılan eser insanlara sunulmadığı takdirde anlamsız kalır zaten.

Hatta bir zamanlar ben de sırf bu yüzden şiir yazmayı bırakmıştım. Yaklaşık yirmi üç yıl sonra sosyal medya ortaya çıkınca tekrar döndüm şiire.

Ortaokul-lise döneminde şiirler yazıp beğendiklerimi bir deftere temize çeker biriktirdim. (O defter hala duruyor, hatıra olarak saklıyorum.) Sonra bir gün kendime “Bunları yazıyorum ama okuyan olmadıktan sonra neye yarar ki...” deyip yazmaktan vazgeçmiştim.

Şimdi de bazı cahiller hatta bir kısım diplomalı cahiller, saçma sapan eleştirileri –aslında eleştiri de denilmez- düpedüz hakarete varan hadsizce yorumları sebebiyle beni yazmaktan soğutmaya çalışıyorlar ama boşuna umutlanıyorlar! Onlar sadece içlerindeki kıskançlığı dışa vuruyorlar ve insanların nazarında kendilerini düşürdüklerinin farkında değiller!

Allah (cc) bana bu yeteneği ihsan eylemiş ve ben, ömrüm oldukça yazmaya devam edeceğim inşallah! Yazacağım!.. Hem de her konuda yazacağım! Yazdıklarımın iyi olup olmaması hiç mühim değil! Zaten yazdıklarımın hepsini bizzat kendim de beğenmiyorum ki! Hatta bir şiiri bitirip de paylaşırken içimden “bu şiir vasat oldu, bu iyi olmadı, bak bu gerçekten çok iyi oldu,” gibisinden yorumlar yapıyorum kendime ama iyiyi kötüyü ayırt etmeden hepsini paylaşıyorum; çünkü ben buyum!

Kötü veya vasat olarak nitelendirdiğim şiirleri paylaşmayı sadece en güzellerini beğeniye sunmak bence kendini beğenmişliğin, kibrin göstergesidir. Beni yakından tanıyanlar samimiyetimi zaten biliyor; tanımayanların bir kısmı zamanla anlıyor; anlamayanlar da insafsızca eleştirmekten çekinmiyor. Zaten bu yazıyı da en çok o insafsızlar için yazdım.

Ne demiş Yunus Emre hazretleri:

Miskin Yunus söyler sözü
Yaş doldurmuş iki gözü
Bilmeyen ne bilsin bizi
Bilenlere Selam olsun

Selam olsun gönlü güzel insanlara!
Selam olsun tüm dostlara!

Saygılar sunuyorum.

Mustafa Gül (Hamdi)
(28.08.2020)